

Stk. 3. Det fastsættes paa Finansloven for hvert af Finansaarene 1940—41 og 1941—42, hvorvidt Skatten skal opkræves med Satserne i foranstaaende Skala eller forhøjes eller nedsættes med en for alle Skatteydere gældende fælles Procent.

Stk. 4. Forsaavidt den for de her omhandlede Skatteaar ansatte skattepligtige Indkomst overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1935—36, 1936—37 og 1937—38 med et Beløb af over 10 000 Kr. eller, saafremt den nævnte Gennemsnitsindkomst er over 50 000 Kr., med mere end 20 pCt. af Gennemsnitsindkomsten, vil den ansatte skattepligtige Indkomst, forinden den overordentlige Indkomstskat beregnes efter foranstaaende Skala, være at forhøje med det Beløb, hvormed den udfundne Merindtægt overstiger 10 000 Kr. eller 20 pCt. af Gennemsnitsindkomsten.

Stk. 5. Bestemmelsen i Stk. 4 kommer kun til Anvendelse paa skattepligtige, der har været medtaget ved Skatteansættelsen her i Landet for mindst to af de nævnte Sammenligningsaar. For Enkers Vedkommende skal Bestemmelsen, selvom Enken ikke har været selvstændig skatteansat for to af Sammenligningsaarene, dog komme til Anvendelse, saafremt Enken efter Mandens Død har været selvstændig skatteansat for et af Sammenligningsaarene og tillige før Mandens Død har været sambeskattet med denne for et eller to Aar, i hvilket Tilfælde hendes Merindtægt beregnes paa Grundlag af Gennemsnittet af hendes egen og Mandens Indkomstansættelser for de paagældende Skatteaar, eller saafremt Enken iøvrigt i mindst to af Sammenligningsaarene har været sambeskattet med Manden, i hvilket Tilfælde hendes Merindtægt beregnes paa Grundlag af Mandens Indkomstansættelser.

Stk. 6. Den i Stk. 4 ommeldte Forhøjelse af Indkomsten bortfalder eller nedsættes forholdsmæssigt, saafremt den skattepligtige indgiver Begæring herom og overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at hans Merindtægt helt eller delvist skyldes:

- a. Livrente, Gave, Lotterigevinst eller Ophør af Aftægtsydelse.
- b. Indtægt af en den paagældende efter den 31. December 1934 ved Udbetaling af Livs- eller Ulykkesforsikring, ved Arv, Arveforskud eller Gave tilfalden Formueforøgelse.

For de under b. nævnte Indtægters Vedkommende gælder denne Bestemmelse dog ikke udover 4 pCt. p. a. af de paagældende Formueerhvervelers Beløb.

§ 3.

Stk. 1. Beregningen og Optræningen af den i § 2 omhandlede Skat skal, indtil Skatteraadets Prøvelse i Henhold til Reglerne i Afsnit IV i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 af de foretagne Indkomstansættelser er tilendebragt, ske paa Grundlag af de i samme Lovs Afsnit III omhandlede, foreløbige Indkomstansættelser.

Stk. 2. Skatten forfalder til Betaling af Yderne den 1. August, 1. November, 1. Februar og 1. Maj, hver Gang med en Fjerdedel.

Stk. 3. I de Tilfælde, hvor vedkommende Skatteydere Pligt til at svare Indkomstskat til Staten kun gælder for Halvdelen af det paagældende Skatteaar, udredes den her omhandlede Skat kun med Halvdelen og forfalder til Betaling for de Skatteydere, der kun er skattepligtige for første Skattehalvaar, i to lige store Rater henholdsvis den 1. August og 1. November og for de Skatteydere, der kun er skattepligtige for andet Skattehalvaar, i to lige store Rater henholdsvis den 1. Februar og 1. Maj.

§ 4.

Stk. 1. Skatten opkræves, inddrives samt indbetales i Statskassen i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 indeholdte Regler, ligesom ogsaa iøvrigt de i denne